

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/41/2015
Identifikačné číslo spisu:	2208010148
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2208010148.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. apríla 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného Mgr. K. L. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To 87/2014, zo dňa 16. októbra 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Mgr. K. L. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 3 T 44/2008, zo dňa 5. februára 2014 bol obvinený uznaný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, § 127 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 1. októbra 2007 v presne nezistenom čase v poobedňajších hodinách v obci U. v mieste svojho trvalého bydliska zneužíjúc bezbrannosť svojho žiaka, maloletého Z.S., nar. XX. C. XXXX, tohto nútil k iným sexuálnym praktikám tak, že ho začal hladkať po tvári a hrudi, pričom ho žiadal, aby si vyzliekol svoje tričko a zároveň mu ponúkol 500 Sk v prípade, ak sa vyzlečie donaha, čo však maloletý Z.S. odmietol a kládol pasívny odpor, čo však obvinený nerešpektoval a naďalej ho hladkal po stehnách a chytil ho za pohlavný úd, pričom keď maloletý Z.S. protestoval proti takémuto jednaniu, mu dal jednu facku a naďalej pokračoval v hladkaní tela maloletého a chcel mu stiahnuť tričko, čo sa mu však nepodarilo a po uplynutí približne 10 minút vo svojom konaní prestal, čo maloletý Z.S. využil a z uvedeného bytu ušiel.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať pedagogickú činnosť na 3 (tri) roky.

Podľa § 73 ods. 4 Tr. zák. súd obvinenému uložil aj ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie obvinený, ktorý poukázal na to, že nebol produkovaný ani jediný dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby sa stal, ale naopak vo veci vykonané dokazovanie svedčí v jeho prospech, jedine nevierohodný poškodený tvrdí, že ho obvinený obťažoval.

Obvinený v ďalšej časti odvolania podrobne rozobral všetky vykonané dôkazy, a to najmä znalecké posudky znalcov PhDr. Kataríny Haidovej a Mgr. Vladimíry Némethovej ako aj svedkyne PhDr. Márie Tunyiovej, a to v nadväznosti na výpoveď poškodeného maloletého Q. E..

Krajský súd v Trnave postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., opätovne preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu. Skutkové závery si vo všetkých bodoch odvolací súd osvojil a konštatoval, že dôkazy, ktoré boli vo veci vykonané, je potrebné vyhodnocovať vo vzájomnej nadväznosti a súvislosti. Druhostupňový súd mal tiež za to, že okresný súd správne postupoval pri rozhodovaní vo výroku o treste a keďže nezistil dôvod pre zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3 To 87/2014, zo dňa 16. októbra 2014 podal obvinený Mgr. K. L. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Obvinený vo svojom dovolaní poukázal na výpoveď súdnej znalkyne Mgr. Némethovej, ktorá na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Dunajská Streda dňa 5. februára 2014 uvádza, že znalecký posudok spracovala po 5 rokoch od skutku a v čase jej vyšetrenia poškodený už mal 20 rokov a dôležité pre ňu boli zistenia znalkyne Dr. Haidovej, klinickej psychologičky, ako aj znalkyne, ktorá vyšetrovala poškodeného ešte v roku 2007. Ona na základe týchto skutočností zistila, že vierohodnosť výpovede poškodeného na základe jej zistení, ako aj poznatkov zo spisu je znížená a oslabená. Vzhľadom na odstup času znalkyňa poukazovala na znalecký posudok Dr. Haidovej z roku 2007, ktorá poškodeného skúmala krátko po čase, kedy sa skutok stal a z toho dôvodu uvedené závery znaleckého posudku majú väčší význam.

Obvinený ďalej vo svojom dovolaní poukázal na závery znaleckého posudku Dr. Haidovej, ako ja na hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, pričom ako argument uviedol, že aj samotný súd poukázal na závery znaleckého posudku Dr. Haidovej, v zmysle ktorého konštatuje, že vierohodnosť poškodeného je spochybnená Dr. Haidovou ako aj Mgr. Némethovou, na druhej strane odsudzujúci rozsudok odôvodňuje aj tým, že poškodený hodnoverným spôsobom opísal podrobnosti a okolnosti prípadu a nemožno spochybniť výpoveď poškodeného.

S poukázaním na výpoveď matky poškodeného obvinený uviedol, že túto výpoveď nie je možné považovať za objektívnu, nakoľko matka poškodeného nebola prítomná pri údajnom skutku, pričom obvinený poukázal aj na dokazovania vykonané na predošlých hlavných pojednávaniach, kde uviedol, že súd vo svojom predchádzajúcom rozsudku aj konštatoval, že z výpovedí svedkov nebolo zistené a nijakým spôsobom preukázané, že by obvinený trpel poruchami správania sa, najmä čo sa týka homosexuality.

Obvinený ďalej poukázal na svoju výpoveď ako aj na výpovede ďalších svedkov, pričom uviedol, že poškodený nevedel uviesť ani to, kde sa konala športová súťaž, kam ho odviezol obvinený spolu s dvoma ďalšími spolužiakmi a povedal, že bol v N., hoci súťaž bola v H. a nebol schopný odpovedať ani na tú otázku, že v akom dome býva obvinený. Súdni znalci Dr. Janošková a Dr. Solan, ktorí vypracovali znalecký posudok ohľadne obvineného, potvrdili, že u obvineného nezistili žiadnu sexuálnu deviáciu.

Ďalej obvinený v rámci svojho dovolania poukázal na znalecký posudok súdnej znalkyne Dr. Kataríny Haidovej z ktorého vyplýva, že poškodený nie je spôsobilý vierohodne vypovedať, pričom jedinou osobou, ktorá tvrdí, že skutok sa stal, je nevierohodný poškodený, pričom ďalej uviedol, že odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 5. februára 2014 a jeho odôvodnenie je nelogické a chaotické, veď počas trestného konania nebol produkován ani jediný dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal, ba naopak, vo veci vykonané dokazovanie svedčí v prospech obvineného a všetky dôkazy svedčia v prospech obvineného, pričom jediný nevierohodný poškodený tvrdí, že ho obvinený obťažoval. Poškodený nevedel objektívne popísať prežitú udalosť, jeho nespôsobilosť vierohodne vypovedať bola potvrdená súdnou znalkyňou.

Obvinený uviedol, že je bezúhonný človek, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný, ani pred, ani po údajnom skutku, ktorý je predmetom tohto trestného konania, nedopustil sa žiadneho trestného činu, ani podobného charakteru, hoci od údajného skutku už uplynulo 7 rokov.

V závere svojho dovolania obvinený poukázal na nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa ako aj na to, že krajský súd mu jeho odvolanie zamietol.

Vo svojom dovolaní obvinený poukázal aj na znenie § 368 ods. 1; § 369 ods. 2; § 370 ods. 1, ods. 2; § 371 písm. i/; § 372 ods. 1; § 373 ods. 1, ods. 2; § 374 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a § 386 ods. 1 Tr. por.

Obvinený vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom rozhodol tak, že uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3 To 87/2014, zo dňa 16. októbra 2014 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného, toto rozhodnutie sa zrušuje, zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, Okresnému súdu Dunajská Streda sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila okresná prokurátorka v Dunajskej Strede. V písomnom vyjadrení uviedla, že v písomnom vyhotovení dovolania, ktoré podal obhajca obvineného absentuje presné ustanovenie Tr. por., na ktoré dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. sa poukazuje, čiže v čom konkrétnom vidí obvinený dôvody svojho dovolania, pričom z jednotlivých skutočností uvedených v dovolaní je možné vyvodiť záver, že obvinený poukazuje na nedostatočne zistený skutkový stav a na následné nesprávne vyhodnotenie jednotlivých dôkazov, v dôsledku ktorých došlo podľa neho k nezákonnému odsúdeniu jeho osoby.

Okresná prokurátorka vo svojom vyjadrení ďalej uviedla, že z obsahu dovolania nevyplývajú žiadne nedostatky vytknuté súdu, ktoré by mohli byť subsumované pod písmená a/ až n/ odseku 1 § 371 Tr. por., pričom je toho názoru, že dôvodom na podanie dovolania je len nespokojnosť obvineného s odsudzujúcim výrokom, ktorý bol vyhlásený na základe vykonaného dokazovania, ktoré považuje obvinený za nedostatočné a nesprávne vyhodnotené.

Ďalej prokurátorka uviedla, že vyššie uvedené dôvody dovolania uvádzané obvineným predstavujú len námietku voči zistenému skutkovému stavu, na ktoré dovolací súd nemôže prihliadať. V danom prípade nejde o dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., lebo skutkový stav ako taký nebol založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku ani na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia a taktiež neboli zistené ani iné zákonné dôvody dovolania.

Prokurátorka v závere uviedla, že vzhľadom ku všetkým uvedeným skutočnostiam navrhuje Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky podľa § 382 ods. 1 písm. c/ Tr. por. odmietnuť dovolanie obvineného Mgr. K., nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané

oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko nebol naplnený dovolací dôvod, ako ho uviedol obvinený.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Tento dovolací dôvod, preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že námietky obvineného v jeho dovolaní spochybňujú hodnotenie dôkazov a z neho vyplývajúceho skutkového stavu súdom prvého stupňa, pričom sa nedotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku, a preto nemôžu zodpovedať dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd, ktorý rozhoduje o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pričom nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Ťažiskom dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací s poukázaním na ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. a § 326 ods. 2 Tr. por.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo išlo o iný trestný čin, alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestnosti činu (§ 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.).

Na základe vyššie uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v konaní neboli naplnené dovolacie dôvody uvedené obvineným v dovolaní, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Mgr. K. L. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.